

mano najverjetneje zlatouha ponirka *Podiceps auritus*. Ker nista bila nič kaj plašna, sem jima posvetil dalj časa. Kljun, ki je bil pri korenu temen, na konici pa svetel, je bil raven in zdel se mi je močnejši od kljuna črnovratega ponirka *Podiceps nigricollis*. Tudi glava je bila zanimiva. Podolgovata, črna čepica se je na zatilju končala z nekoliko privzdignjenim perjem, zelo podobno čopki (nenazadnje je to ostanek svatovskih ušes), vrat in zatilje pa sta bila temnejša kot pri zgoraj omenjeni vrsti; kadar nam črnovrati ponirek obrne hrbet, se na zatilju lepo vidita dve beli lisi. In splošen vtis? Kot da opazujem miniaturno podobno slapnika. Določevalno mrzlico je zaključil primerek črnovratega ponirka, ki se je kot naročen vmešal med oba zlatouha soseda. Sedaj je bilo videti tudi razliko v velikosti in pa svojevrstno obliko glave črnovratega ponirka. Medtem ko je glava zlatouhega ponirka »lepo« oblikovana (slapnikolika), ima črnovrati ponirek glavo na zatilju sploščeno (kot od vrha glave proti vratu je večji). Nekako tako, kot bi ga nekdo venomer trepljal po glavi, prej nasršeno perje pa ne bi hotelo več nazaj. Stal sem na isti točki in obračal teleskop proti vsem smerem, ki so vodile na morje. Nekje v ozadju sem opazil tudi čopastega ponirka *Podiceps cristatus*, ki se je potapljaj za plenom. Pred njim pa se je iz vode prikazal še rjavovrati ponirek *Podiceps grisegena*, ki sicer ni redek na preletu, prezimuje pa tudi redno. Ponovno sem lahko primerjal v zimskem perju zamenljivi vrsti. Rjavovrati ponirek ima debelejši in krajši vrat, kljun se končuje s temnejšo konico, sicer pa je bolj čokatega videza in nekoliko manjši od čopastega ponirka. V beležnico sem zapisal, da je bil to dan ponirkov in dobra šola. *Iztok Škornik, Krožna 10, 66000 Koper*

RJAVOVRATI PONIREK *Podiceps grisegena*
RED-NECKED GREBE – *At Lake Požeg near Pragersko on 6th September 1990 (incl. one Great White Egret)*

Sončnega in rahlo meglenega jutra 6. 9. 1990, ki je že opozarjalo na bližajočo se jesen, sem se mudil ob jezeru Požeg pri Pragerskem. Prvo, kar sem zagledal, je bila velika bela čaplja *Casmerodius albus*. Kaj hitro pa sem ugotovil, da je na jezeru še en imeniten gost – rjavovrati ponirek. Osebek je bil odrasel in še v poletnem perju, a je že kazal znake golitve. *Milan Vogrin, Hotinja vas 164/a, 62312 Orehova vas – Slivnica*

ZLATOUHI PONIREK *Podiceps auritus*
SLAVONIAN GREBE – *At Ankaran on 12th January 1990*

12. 1. 1990 sem v sončnem vremenu na morju pred Ankaranom opazoval primerek zlatouhega ponirka v zimskem perju. Zraven so plavali številni črnogrli ponirki *P. nigricollis*, od katerih se je zlatouhi dobro ločil zaradi naslednjih značilnosti:

- glava je delovala bolj »trikotno«, tako kot npr. pri obeh večjih vrstah ponirkov; posebno vidna je bila belina na sprednji strani vratu,

- med kljunom in očesom je bila vidna bela pika,

- vrat je bil videti daljši kot pri črnogrlih ponirkih in bolj raven, kljun pa bolj kompakten.

Na morju so bili tega dne tudi čopasti ponirki *Podiceps cristatus*, srednji žagarji *Mergus serrator* in zvonci *Bucephala clangula*, slapnikov pa nisem opazil. *Andrej Sovinc, Pod kostanji 44, 61000 Ljubljana*

ZLATOUHI PONIREK *Podiceps auritus*
SLAVONIAN GREBE – *At Sečovlje on 30th December 1990 (incl. 88 Great Crested Grebes, 35 Black-throated Divers, 11 Red-breasted Mergansers, 400 Wigeons, a female Hen Harrier and a wintering White Stork). Another Slavonian Grebe at Lake Cerknica on 13th January 1991*

Ko sva se 30. 12. 1990 vračala s počitnic v Istri, sva se seveda ustavila v Sečoveljskih solinah. Imela sva kaj videti! Ob istrski obali je pozimi vedno opaziti kakega polarnega slapnika, srednjega žagarja ali črnogrlega ponirka. Na morju pred solinami pa se je zibala množica ptic, med katerimi sva naštela: 88 čopastih ponirkov *Podiceps cristatus*, 35 severnih slapnikov *Gavia arctica*, 11 srednjih žagarjev *Mergus serrator* in enega zlatouhega ponirka. Prepoznala sva ga po belem vratu, trikotni obliki glave in ravnem kljunu. V notranjosti solin naju je presenetilo kakih 400 žvižgavk *Anas penelope* in kakih 50 malih belih čapelj *Egretta garzetta*. Od zanimivejših vrst sva videla še samico pepelastega lunja *Circus cyaneus* in belo štokljo *Ciconia ciconia*, ki je, kot je znano, to sezono na solinah zimovala.

Drugič sva se z zlatouhim ponirkom srečala na Cerkniškem jezeru 13. 1. 1991. Pihal je močan veter, jezero pa je bilo razburkano kot kakšno

morje. Ponirka sva opazila v zalivu v bližini bifeja. Primož Kmecl, Karin Rižner, Riharjeva 28, 61111 Ljubljana

ČRNOGRLI PONIREK *Podiceps nigricollis*
BLACK-NECKED GREBE – One at Rače Fish Ponds and 9 at Lake Požeg on 12th April 1991

12. 4. 1991 sva bila z bratom namenjena v Rače. V gramoznici v Hotinji vasi sva opazovala primerke črnogrlega ponirka v letnem perju. Bratu je uspelo narediti tudi nekaj posnetkov. Odpravila sva se še na jezero Požeg. Tukaj sva spet opazovala večje število rac, med njimi devet (9) črnogrlih ponirkov. Tudi ti so bili v letnem perju. Marjan Vogrin, Hotinja vas 164/a, 62312 Orehova vas – Slivnica

VELIKI KORMORAN *Phalacrocorax carbo*
CORMORANT – 5 at Maribor on 7th December 1990

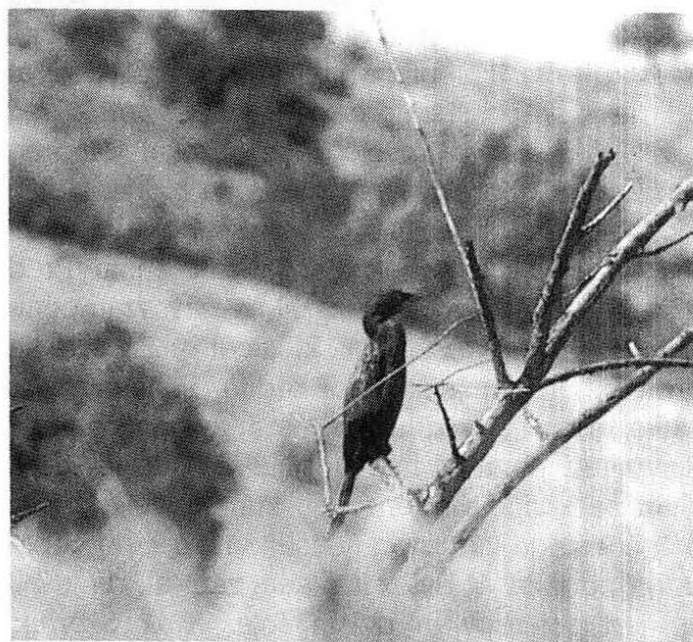
Ko sem zajtrkoval, sem skozi okno opazoval snežinke, padajoče na že zasneženo podlago. Mojo pozornost je nenadoma pritegnilo pet (5) značilnih oblik v zraku. Čeprav sem jih videl le za sekundo, sem jih določil za velike kormorane. Velike črne ptice s stegnjenimi vratovi in dolgimi perutmi, vse to potrjuje moja določitev. Menim, da ni šlo za mladostne primerke, saj nobeden ni imel beline po prsih. Naj navedem še datum: 7. 12. 1990 Damijan Denac, Pintarjeva 14, 62000 Maribor

PRITLIKAVI KORMORAN *Phalacrocorax pygmeus*

Četrti zapis za Slovenijo

PYGMY CORMORANT – An adult in breeding plumage at Sečovlje Salinas on 6th September 1990

Fourth record for Slovenia

Na veji suhega drevesa, ki štrli iz Dragonje, malo nižje od Kozarjeve hiše, sem 6. 9. 1990 opazil primerke kormorana. Ker sem upal, da ne bo takoj odletel, sem se mu z avtomobilom počasi približal. Odločil sem se, da bom tokrat poskusil določiti vrsto kar skozi 200-mm objektiv svojega fotoaparata, zraven pa naredil še nekaj dokumentacijskih posnetkov. Naredil sem štiri posnetke: na prvih treh se jasno vidi pritlikavi kormoran, na zadnjem pa je samo motiv posušenega drevesa, saj je kormoran medtem že odletel. Po temnem grlu, ki se vidi na diapozitivu, sklepam, da je bil to odrasel primerke v gnezditvenem perju. Andrej Sovinc, Pod kostanji 44, 61000 Ljubljana